

KINH ĐẠI PHƯƠNG QUẢNG PHẬT HOA NGHIÊM

QUYỂN 65

Phẩm 39: NHẬP PHÁP GIỚI (Phần 6)

Bấy giờ, Đồng tử Thiện Tài đối với Thiện tri thức sinh tâm rất tôn trọng, sinh sự hiểu rộng lớn thanh tịnh, thường nhớ Đại thừa, chuyên cầu trí Phật, nguyện thấy chư Phật, quán cảnh giới pháp, trí không chướng ngại thường hiện tiền, quyết định biết rõ thật tế của các pháp, cõi thường trụ, cõi sát-na nơi ba đời, cõi hư không, cõi vô nhị, cõi tất cả pháp không phân biệt, cõi tất cả nghĩa không chướng ngại, cõi tất cả kiếp không hoại mất, cõi tất cả Như Lai không giới hạn, đối với tất cả Phật tâm không phân biệt, phá những lưới tưởng, lia những chấp trước, chẳng chấp giữ về chúng hội đạo tràng của chư Phật, cũng chẳng chấp giữ nơi cõi nước thanh tịnh của chư Phật, biết các chúng sinh đều không có ngã, biết tất cả tiếng thảy đều như vang, biết tất cả sắc thảy đều như bóng.

Thiện Tài đi dần về phương Nam, đến thành Sư tử phấn tẩn, tìm Đồng nữ Từ Hạnh. Nghe nói đồng nữ là con gái của vua Sư Tử Tràng, có năm trăm đồng nữ hầu hạ, ở điện Tạng Tỳ-lô-giá-na, ngồi trên tòa Long trắng chiên-đàn túc kim tuyền vông Thiên y, thuyết giảng pháp diệu.

Thiện Tài đến cửa vương cung, xin gặp đồng nữ, thấy vô lượng đại chúng đi vào cung bèn hỏi:

–Hôm nay quý vị đi đây vậy?

Đại chúng đáp:

–Chúng tôi muốn đến nghe Đồng nữ Từ Hạnh thuyết giảng pháp diệu.

Thiện Tài nghĩ, cửa vương cung này không có ai ngăn cản. Ta cũng nên vào. Thiện Tài đi vào vương cung, thấy điện Tạng Tỳ-lô-giá-na, đất bằng pha lê, cột bằng lưu ly, vách bằng kim cang, tường vách bằng vàng Diêm-phù-đàn, trăm ngàn ánh sáng làm cửa nẻo, trang nghiêm với vô số báu ma-ni. Gương ma-ni báu tạng trang nghiêm giáp vòng, dùng báu ma-ni tối thượng ở thế gian để trang sức. Vô số lưới báu giảng che phía trên. Trăm ngàn linh vàng vang tiếng vi diệu. Có vô số đồ trang sức báu chẳng thể nghĩ bàn như thế.

Đồng nữ Từ Hạnh da màu huỳnh kim, mắt tím biếc, tóc xanh biếc, dùng phạm âm để thuyết pháp.

Đồng tử Thiện Tài thấy xong, đánh lễ nơi chân Đồng nữ Từ Hạnh, đi quanh theo phía bên phải vô số vòng, chấp tay cung kính, thưa:

–Bạch Thánh giả! Tôi đã phát tâm Vô thượng Bồ-đề nhưng chưa biết Bồ-tát làm thế nào học hạnh Bồ-tát, tu đạo Bồ-tát? Tôi nghe Thánh giả khéo dạy bảo, xin vì tôi mà giảng giải.

Khi ấy, Đồng nữ Từ Hạnh bảo Thiện Tài:

–Này thiện nam! Ông nên quán sát cung điện trang nghiêm của ta đây.

Thiện Tài vâng lời đánh lễ, quán sát khắp cung điện, thấy trong mỗi vách, mỗi

cột, mỗi gương, mỗi tướng, mỗi hình, mỗi báu ma-ni, mỗi trang nghiêm, mỗi linh vàng, mỗi cây báu, mỗi hình tượng báu, mỗi chuỗi báu đều hiện tất cả Đức Như Lai trong pháp giới, từ lúc mới phát tâm tu hạnh Bồ-tát, thành tựu đầy đủ các đại nguyện, đầy đủ công đức, thành Đẳng chánh giác, chuyển diệu pháp luân, cho đến thị hiện nhập Niết-bàn, tất cả ảnh tượng như vậy đều hiện rõ cả. Như nơi nước trong, thấy hình bóng hư không, nhật nguyệt tinh tú. Đây là do diệu lực nơi thiện căn trong đời quá khứ của Đồng nữ Từ Hạnh.

Thiện Tài ghi nhớ những tướng chư Phật đã được thấy, đứng chấp tay chiêm ngưỡng đồng nữ.

Bấy giờ, đồng nữ bảo Thiện Tài:

–Này thiện nam! Đây là môn Bát-nhã ba-la-mật phổ trang nghiêm. Ta ở chỗ ba mươi sáu hằng hà sa chư Phật cầu được pháp này. Chư Phật Như Lai đều dùng các môn khác nhau làm cho ta nhập môn Bát-nhã ba-la-mật phổ trang nghiêm này. Pháp của một Đức Phật diễn nói, chư Phật khác chẳng nói lặp lại.

Thiện Tài thưa:

–Bạch Thánh giả! Cảnh giới của môn Bát-nhã ba-la-mật phổ trang nghiêm này như thế nào?

Từ Hạnh nói:

–Này thiện nam! Ta nhập môn Bát-nhã ba-la-mật phổ trang nghiêm này, tùy thuận hướng tư duy quán sát ghi nhớ, phân biệt liền được Đà-la-ni phổ môn, trăm vạn vô số môn Đà-la-ni đều hiện tiền. Đó là môn Đà-la-ni cõi Phật, môn Đà-la-ni Phật, môn Đà-la-ni pháp, môn Đà-la-ni chúng sinh, môn Đà-la-ni quá khứ, môn Đà-la-ni vị lai, môn Đà-la-ni hiện tại, môn Đà-la-ni thường trụ tế, môn Đà-la-ni phước đức, môn Đà-la-ni phước đức trợ đạo cụ, môn Đà-la-ni trí tuệ, môn Đà-la-ni trí tuệ trợ đạo cụ, môn Đà-la-ni chư nguyện, môn Đà-la-ni phân biệt chư nguyện, môn Đà-la-ni tập chư hạnh, môn Đà-la-ni hạnh thanh tịnh, môn Đà-la-ni hạnh viên mãn, môn Đà-la-ni nghiệp, môn Đà-la-ni nghiệp bất thất hoại, môn Đà-la-ni nghiệp lưu chú, môn Đà-la-ni nghiệp tạo tác, môn Đà-la-ni xả ly nghiệp ác, môn Đà-la-ni tu tập chánh nghiệp, môn Đà-la-ni nghiệp tự tại, môn Đà-la-ni thiện hạnh, môn Đà-la-ni Tam-muội, môn Đà-la-ni Tam-muội tùy thuận, môn Đà-la-ni Tam-muội quán sát, môn Đà-la-ni Tam-muội cảnh giới, môn Đà-la-ni từ Tam-muội khởi, môn Đà-la-ni thần thông, môn Đà-la-ni biến tâm, môn Đà-la-ni chủng chủng tâm, môn Đà-la-ni trực tâm, môn Đà-la-ni soi chiếu trừ lâm tâm, môn Đà-la-ni điều tâm thanh tịnh, môn Đà-la-ni biết chúng sinh từ đâu sinh, môn Đà-la-ni biết chúng sinh với phiền não hiện hành, môn Đà-la-ni biết tập khí của chúng sinh, môn Đà-la-ni biết phương tiện nơi phiền não, môn Đà-la-ni biết sự hiểu biết của chúng sinh, môn Đà-la-ni biết hạnh của chúng sinh, môn Đà-la-ni biết hành chẳng đồng của chúng sinh, môn Đà-la-ni biết bản tánh của chúng sinh, môn Đà-la-ni biết sự ưa thích của chúng sinh, môn Đà-la-ni biết tướng của chúng sinh, môn Đà-la-ni thấy khắp mười phương, môn Đà-la-ni thuyết pháp, môn Đà-la-ni đại bi, môn Đà-la-ni đại từ, môn Đà-la-ni tịch tĩnh, môn Đà-la-ni nêu nẻo ngôn ngữ, môn Đà-la-ni nêu phương tiện phi phương tiện, môn Đà-la-ni tùy thuận, môn Đà-la-ni sai biệt, môn Đà-la-ni phổ nhập, môn Đà-la-ni ngăn mé vô ngại, môn Đà-la-ni phổ biến, môn Đà-la-ni Phật pháp, môn Đà-la-ni pháp Bồ-tát, môn Đà-la-ni pháp Thanh văn, môn Đà-la-ni pháp Độc giác, môn Đà-la-ni pháp thế gian, môn Đà-la-ni thế giới thành, môn Đà-la-ni thế giới hoại, môn Đà-la-ni thế giới trụ, môn Đà-la-ni thế giới thanh tịnh, môn Đà-la-ni thế giới cấu uế, môn Đà-la-ni nơi

thế giới cấu uế hiện thanh tịnh, môn Đà-la-ni nơi thế giới thanh tịnh hiện cấu uế, môn Đà-la-ni thế giới thuần cấu, môn Đà-la-ni thế giới thuần tịnh, môn Đà-la-ni thế giới bằng phẳng, môn Đà-la-ni thế giới không bằng, môn Đà-la-ni thế giới úp, môn Đà-la-ni thế giới như lưới Đế Thích, môn Đà-la-ni thế giới chuyển, môn Đà-la-ni biết nương nơi tướng mà an trụ, môn Đà-la-ni tể vào thô, môn Đà-la-ni thô vào tế, môn Đà-la-ni thấy chư Phật, môn Đà-la-ni phân biệt thân Phật, môn Đà-la-ni lưới ánh sáng Phật trang nghiêm, môn Đà-la-ni âm thanh viên mãn của Phật, môn Đà-la-ni pháp luân của Phật, môn Đà-la-ni thành tựu pháp luân của Phật, môn Đà-la-ni pháp luân của Phật sai biệt, môn Đà-la-ni pháp luân của Phật không sai biệt, môn Đà-la-ni giải thích pháp luân của Phật, môn Đà-la-ni chuyển pháp luân của Phật, môn Đà-la-ni có thể làm Phật sự, môn Đà-la-ni phân biệt chúng hội của Phật, môn Đà-la-ni nhập biển chúng hội của Phật, môn Đà-la-ni Phật lực chiếu khắp, môn Đà-la-ni Tam-muội chư Phật, môn Đà-la-ni Tam-muội của chư Phật, môn Đà-la-ni Tam-muội diệu dụng tự tại của chư Phật, môn Đà-la-ni chư Phật an trụ, môn Đà-la-ni chư Phật hành trì, môn Đà-la-ni chư Phật biến hóa, môn Đà-la-ni chư Phật biết tâm hành của chúng sinh, môn Đà-la-ni chư Phật thần thông biến hiện, môn Đà-la-ni ở cung trời Đâu-suất, cho đến thị hiện nhập Niết-bàn, môn Đà-la-ni tạo lợi ích cho vô lượng chúng sinh, môn Đà-la-ni nhập pháp sâu xa, môn Đà-la-ni nhập pháp vi diệu, môn Đà-la-ni tâm Bồ-đề, môn Đà-la-ni phát khởi tâm Bồ-đề, môn Đà-la-ni trợ tâm Bồ-đề, môn Đà-la-ni nêu chư nguyện, môn Đà-la-ni nêu chư hạnh, môn Đà-la-ni thần thông, môn Đà-la-ni xuất ly, môn Đà-la-ni Tổng trì thanh tịnh, môn Đà-la-ni trí luân thanh tịnh, môn Đà-la-ni trí tuệ thanh tịnh, môn Đà-la-ni Bồ-đề vô lượng, môn Đà-la-ni tự tâm thanh tịnh.

Này thiện nam! Ta chỉ biết mỗi môn Bát-nhã ba-la-mật phổ trang nghiêm này. Còn như chư Đại Bồ-tát tâm lượng rộng lớn ngang bằng cõi hư không, nhập vào pháp giới, phước đức được thành tựu đầy đủ, an trụ pháp xuất thế, xa hạnh thế gian, trí nhãn trong sáng xem khắp pháp giới, tuệ tâm rộng lớn như hư không, thấy rõ hết tất cả cảnh giới, được bậc tạng vô ngại đại Quang Minh, khéo hay phân biệt tất cả nghĩa pháp, làm việc thế gian mà chẳng nhiễm thế pháp, có thể làm lợi ích cho thế gian, chẳng bị thế gian làm tổn hại, làm chỗ nương tựa cho khắp tất cả thế gian, biết tâm hành của tất cả chúng sinh, tùy chỗ thích ứng mà vì họ thuyết pháp, trong tất cả thời gian hằng được tự tại, thì ta làm sao biết hết, nói hết được hạnh công đức đó.

Này thiện nam! Phương Nam của xứ này có một nước tên là Tam nhãn, xứ ấy có Tỳ-kheo tên là Thiện Kiến. Ông đến đó hỏi Bồ-tát làm thế nào học hạnh Bồ-tát, tu đạo Bồ-tát?

Đồng tử Thiện Tài đánh lễ nơi chân của Đồng tử Từ Hạnh, đi quanh theo phía bên phải vô số vòng, luyến mộ chiêm ngưỡng, rồi từ tạ ra đi.

Bấy giờ, Đồng tử Thiện Tài suy gẫm về hạnh an trụ của Bồ-tát rất sâu, pháp được chứng đắc của Bồ-tát rất sâu, chỗ nhập của Bồ-tát rất sâu, suy gẫm về trí vi tế của chúng sinh rất sâu, suy gẫm về thế gian nương nơi tướng mà trụ rất sâu, suy gẫm về việc làm của chúng sinh rất sâu, suy gẫm về tâm trôi chảy của chúng sinh rất sâu, suy gẫm về chúng sinh như bóng sáng rất sâu, suy gẫm về danh hiệu của chúng sinh rất sâu, suy gẫm về ngôn thuyết của chúng sinh rất sâu, suy gẫm về pháp giới trang nghiêm rất sâu, suy gẫm về sự gieo trồng nghiệp hạnh rất sâu, suy gẫm về hành nghiệp trang sức nơi thế gian rất sâu.

Đồng tử Thiện Tài đi dần về phương Nam, đến nước Tam nhãn tìm Tỳ-kheo Thiện

Kiến khắp nơi, từ thành ấp, thôn xóm thị tứ cho đến núi non hang động, thấy Tỳ-kheo ấy đang đi kinh hành trong rừng, dáng vẻ trẻ trung đẹp đẽ, oai nghiêm dễ mến, tóc xanh biếc xoáy về bên phải không rối, đỉnh đầu có nhục kế, da màu huỳnh kim, cổ có ba ngấn, trán rộng bằng phẳng, mắt dài rộng như hoa sen xanh, môi miệng đỏ sạch như trái tần-bà, ngực có chữ “vạn”, bảy chỗ đầy đặn, cánh tay thon dài, ngón có màng lưới, trong bàn tay bàn chân có xoáy kim cương, thân đẹp lạ như trời Tịnh cư, trên dưới ngay thẳng như cây ni-câu-đà, những tướng tốt và vẻ đẹp đều viên mãn cả, nghiêm sức như núi Tuyết, mắt nhìn chẳng nháy, ánh sáng bao quanh một tầm, trí tuệ quảng bác như biển lớn, đối với các cảnh giới tâm không tán động, hoặc hôn trầm hoặc trạo cử, hoặc trí hoặc phi trí, tất cả động chuyển hý luận đều trừ hết, được cảnh giới bình đẳng của Phật, tâm đại bi giáo hóa chúng sinh không xao lãng, vì muốn tạo lợi lạc cho tất cả chúng sinh, vì muốn khai thị pháp nhãn của Như Lai, vì noi theo đường của Như Lai đi, chẳng chậm chẳng mau, đi kinh hành vững chắc.

Vô lượng Thiên, Long, tám Bộ cùng Nhân phi nhân vây quanh sau trước.

Thần Chủ về Phương theo phương hồi chuyển dẫn đường ở trước.

Thần Túc Hành cầm hoa sen báu đỡ chân Tỳ-kheo.

Thần Vô Tận Quang phóng quang xua trừ tâm tối.

Thần rừng Diêm-phù Tràng rải những hoa đẹp.

Thần đất Bất Động Tạng hiện những kho tàng báu.

Thần Hư Không Phổ Quang Minh trang nghiêm khắp hư không.

Thần biển Thành Tựu Đức mưa báu ma-ni.

Thần Tu-di Sơn Vô Cấu Tạng cung kính đánh lễ, cúi mình chấp tay.

Thần gió Vô Ngại Lực rải hoa thơm đẹp.

Thần chủ về đêm Xuân Hòa trang nghiêm nơi thân, cả mình mọp xuống đất.

Thần chủ về ngày Thường Giác cầm cờ ma-ni chiếu khắp các phương, trụ giữa hư không, phóng ra ánh sáng lớn.

Đồng tử Thiện Tài đến chỗ Tỳ-kheo Thiện Kiến đánh lễ, chấp tay cúi mình thưa:

–Bạch Thánh giả! Tôi đã phát tâm Vô thượng Bồ-đề, cầu hạnh Bồ-tát. Tôi nghe Thánh giả có thể khéo khai thị những đạo Bồ-tát. Xin vì tôi mà dạy: làm thế nào học hạnh Bồ-tát? Làm thế nào tu đạo Bồ-tát?

Tỳ-kheo Thiện Kiến nói:

–Này thiện nam! Ta tuổi còn trẻ, xuất gia lại chưa được lâu. Trong đời này, ta tịnh tu phạm hạnh ở chỗ ba mươi sáu hằng hà sa Đức Phật. Hoặc có chỗ Đức Phật, ta tu phạm hạnh một ngày một đêm. Hoặc có chỗ Đức Phật, ta tu phạm hạnh bảy ngày bảy đêm. Hoặc có chỗ Đức Phật, ta tu phạm hạnh nửa tháng hoặc một tháng, một năm, trăm năm, muôn năm, ức năm, triệu năm, cho đến vô số năm. Hoặc có chỗ tu một tiểu kiếp, hoặc nửa đại kiếp, hoặc một đại kiếp, trăm đại kiếp, cho đến vô số đại kiếp, nghe pháp diệu và thọ hành giáo pháp, trang nghiêm thệ nguyện, nhập chỗ chứng đắc, tịnh tu các hạnh, đầy đủ sáu môn biển Ba-la-mật.

Cũng thấy chư Phật đó thành đạo thuyết pháp, mỗi mỗi sai biệt, không lẫn lộn, trụ trì di giáo đến diệt tận.

Cũng biết chư Phật đó trước kia phát nguyện, dùng nguyện lực của Tam-muội làm trang nghiêm tất cả cõi Phật, dùng sức nơi Tam-muội nhập tất cả hạnh mà tịnh tu tất cả hạnh Bồ-tát, dùng sức Phổ Hiền thừa lực xuất ly mà làm thanh tịnh tất cả Ba-la-mật của Phật.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Lại, này thiện nam! Lúc ta kinh hành, trong một niệm, tất cả mười phương đều hiện tiền, vì trí tuệ thanh tịnh. Trong một niệm, tất cả thế giới đều hiện tiền vì đi qua vô số thế giới. Trong một niệm, vô số cõi Phật thấy đều làm nghiêm tịnh, vì thành tựu sức của đại nguyện. Trong một niệm, vô số hạnh sai biệt của chúng sinh thấy đều hiện tiền, vì đầy đủ mười Trí lực. Trong một niệm, vô số thân Phật thanh tịnh đều hiện tiền, vì thành tựu sức hạnh nguyện của Phổ Hiền. Trong một niệm, cung kính cúng dường chư Như Lai nhiều như số vi trần của vô số cõi Phật, vì thành tựu tâm dịu dàng theo nguyện lực cúng dường Như Lai. Trong một niệm, lãnh thọ vô số pháp của Như Lai, vì chứng đắc vô số pháp sai biệt, trụ trì lực Đà-la-ni pháp luân. Trong một niệm, vô số biển hạnh của Bồ-tát thấy đều hiện tiền, vì được nguyện lực có thể làm thanh tịnh tất cả hạnh, như lưới nhân-đà-la. Trong một niệm, vô số biển Tam-muội thấy đều hiện tiền, vì được nguyện lực nơi một môn Tam-muội nhập tất cả môn Tam-muội đều khiến thanh tịnh. Trong một niệm, vô số các biển căn đều hiện tiền, vì được nguyện lực biết rõ giới hạn của các căn, ở trong một căn thấy tất cả căn. Trong một niệm, số thời gian nhiều như số vi trần của vô số cõi Phật thấy đều hiện tiền, vì được nguyện lực, trong tất cả thời gian, chuyển pháp luân, cõi chúng sinh hết nhưng pháp luân không hết. Trong một niệm, vô số tất cả biển ba đời thấy đều hiện tiền, vì được nguyện lực Trí quang minh biết rõ tất cả phần vị nơi ba đời, trong tất cả thế giới.

Này thiện nam! Ta chỉ biết mỗi môn giải thoát Tùy thuận đấng này của Bồ-tát. Còn như chư Đại Bồ-tát như đèn kim cang, ở nhà Như Lai, chân chánh thọ sinh, thành tựu đầy đủ mạng căn bất tử, thường thắp đèn trí không tắt mất, thân của họ kiên cố không bị chướng hoại, hiện thân sắc tướng như huyễn, như pháp duyên khởi vô lượng sai biệt, tùy tâm chúng sinh mỗi mỗi thị hiện hình mạo sắc tướng trong đời không gì sánh bằng, tên độc, hỏa tai không hại được, như núi Kim cang không ai phá hư được, hàng phục tất cả chúng ma, ngoại đạo, thân của họ đẹp đẽ như núi vàng, ở trong nhân thiên rất là thù diệu, tiếng tốt lan rộng ai cũng nghe biết, xem các thế gian đều ở trước mắt, diễn nói pháp tạng sâu như biển vô tận, phóng ra ánh sáng lớn chiếu khắp mười phương. Nếu có ai thấy chư Đại Bồ-tát này thì phá trừ tất cả núi lớn chướng ngại, nhổ tất cả gốc bất thiện, khiến gieo trồng gốc lành rộng lớn.

Những bậc như vậy rất khó thấy được, rất khó xuất hiện nơi thế gian, Ta làm sao biết được nói hết được hạnh công đức đó.

Này thiện nam! Phương Nam của cõi này có một nước tên là Danh văn, trong bãi sông của xứ đó có một đồng tử tên là Tự Tại Chủ. Ông đến đó hỏi: Bồ-tát làm thế nào học hạnh Bồ-tát, tu đạo Bồ-tát?

Bấy giờ, Đồng tử Thiện Tài vì muốn đạt rốt ráo hạnh Bồ-tát dũng mãnh thanh tịnh, muốn được ánh sáng đại lực của Bồ-tát, muốn tu những hạnh công đức vô thắng, vô tận của Bồ-tát, muốn làm viên mãn đại nguyện kiên cố của Bồ-tát, muốn thành tựu thâm tâm rộng lớn của Bồ-tát, muốn trì vô lượng thắng hạnh của Bồ-tát, đối với pháp Bồ-tát tâm không nhàm chán, nguyện nhập tất cả công đức của Bồ-tát, nhằm thường thâm phục tất cả chúng sinh, muốn vượt khỏi rừng rậm hoang vu sinh tử, đối với các Thiện tri thức thường thích thấy nghe, phụng sự cúng dường không nhàm chán, nên Thiện Tài đánh lễ nơi chân Tỳ-kheo Thiện Kiến, đi quanh theo phía bên phải vô lượng vòng, ân cần chiêm ngưỡng, rồi từ tạ ra đi.

Đồng tử Thiện Tài thọ giáo nơi Tỳ-kheo Thiện Kiến, nhớ nghĩ, thọ trì, suy gẫm, tu tập, biết rõ quyết định, nên được ngộ nhập pháp môn đó.

Chúng Thiên, Long, Dạ-xoa, Càn-thát-bà vây quanh trước sau đi theo Đồng tử Thiện Tài.

Đến nước Danh Văn, Thiện Tài tìm Đồng tử Tự Tại Chủ khắp nơi. Khi ấy, có Thiên, Long, Càn-thát-bà ở trên hư không nói với Thiện Tài:

–Hiện nay, đồng tử ấy đang ở trên bãi sông.

Lúc này, Thiện Tài liền đến chỗ đó, thấy đồng tử ấy cùng với mười ngàn đồng tử vây quanh gom cát để chơi.

Thiện Tài đến đảnh lễ nơi chân Đồng tử Tự Tại Chủ, đi quanh theo phía bên phải vô lượng vòng, cung kính chấp tay thưa:

–Bạch Thánh giả! Tôi đã phát tâm Vô thượng Bồ-đề, nhưng chưa biết Bồ-tát làm thế nào học hạnh Bồ-tát, làm thế nào tu đạo Bồ-tát? Xin Thánh giả giảng nói cho.

Đồng tử Tự Tại Chủ nói:

–Này thiện nam! Thuở xưa, ta ở chỗ Đồng tử Văn-thù-sư-lợi tu học những pháp thư số, toán ẩn liền được ngộ nhập pháp môn Nhất thiết công xảo thần thông trí.

Ta nhân pháp môn này nên được biết những pháp về thư số, toán ẩn, giới xứ ở thế gian, cũng có thể chữa lành tất cả những bệnh phong điên ốm gầy do quỷ mị dựa cũng có thể tạo lập thành ấp, vườn rừng, đền đài, cung điện, nhà cửa, cũng khéo điều luyện những tiên dưng, cũng khéo kinh doanh tất cả sự nghiệp về ruộng nương, buôn bán, lấy bỏ tiến thoái đều thích hợp. Ta lại khéo phân biệt biết thân tướng chúng sinh, làm lành làm dữ, sẽ sinh cõi lành, sẽ sinh cõi ác. Người này đáng được đạo nơi thừa Thanh văn, người này đáng được đạo trí nơi thừa Duyên giác, người này đáng nhập địa trí Nhất thiết. Những sự như vậy thấy đều biết được và cũng làm cho chúng sinh học tập những pháp này, tăng trưởng quyết định, rốt ráo thanh tịnh.

Này thiện nam! Ta cũng biết toán pháp của Bồ-tát. Như là một trăm lạc-xoa làm một câu-chi. Câu-chi lần câu-chi làm một a-du-đa. A-du-đa lần a-di-đa làm một na-do-tha. Na-do-tha lần na-do-tha làm một tần-bà-la. Tần-bà-la lần tà-bà-la làm một căng-yết-la. Nói rộng đến Ưu-bát-la lần Ưu-bát-la làm một Ba-đầu-ma. Ba-đầu-ma lần Ba-đầu-ma làm một tăng-kỳ. Tăng-kỳ lần tăng-kỳ làm một thú. Thú lần thú làm một dụ. Dụ lần dụ làm một vô số. Vô số lần vô số làm một vô số chuyển. Vô số chuyển lần vô số chuyển làm một vô lượng. Vô lượng lần vô lượng làm một vô lượng chuyển. Vô lượng chuyển lần vô lượng chuyển làm một vô biên. Vô biên lần vô biên làm một vô biên chuyển. Vô biên chuyển lần vô biên chuyển làm một vô đẳng. Vô đẳng lần vô đẳng làm một vô đẳng chuyển. Vô đẳng chuyển lần vô đẳng chuyển làm một đếm. Đếm lần đếm làm một đếm chuyển. Đếm chuyển lần đếm chuyển làm một nêu. Nêu lần nêu làm một nêu chuyển. Nêu chuyển lần nêu chuyển làm một xét. Xét lần xét làm một xét chuyển. Xét chuyển lần xét chuyển làm một lường. Lường lần lường làm một lường chuyển. Chẳng thể lường chuyển lần chẳng thể lường chuyển làm một chẳng thể nói. Chẳng thể nói lần chẳng thể nói làm một chẳng thể nói chuyển. Chẳng thể nói chuyển lần chẳng thể nói chuyển làm một chẳng thể nói chẳng thể nói. Chẳng thể nói nói lần nói chẳng thể nói làm một chẳng thể nói chẳng thể nói. Chẳng thể nói nói lần nói chẳng thể nói nói làm một chẳng thể nói chẳng thể nói chuyển.

Này thiện nam! Ta dùng toán pháp này của Bồ-tát để tính toán về đồng cát rộng lớn vô lượng do-tuần, đều biết trong đó có bao nhiêu hạt cát. Cũng có thể tính toán biết các loại sai biệt của tất cả thế giới lần lượt an trụ ở phương Đông. Chín phương kia cũng đều như vậy.

Ta cũng có thể tính toán biết sự rộng hẹp, lớn nhỏ và danh tự của tất cả thế giới có

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

trong mười phương, ở đó có tên của tất cả kiếp, tên của tất cả Phật, tên của tất cả chúng sinh, tên của tất cả nghiệp, tên của tất cả Bồ-tát, tên của tất cả đế lý, ta đều biết rõ.

Này thiện nam! Ta chỉ biết một pháp môn Nhất thiết công xảo đại thần thông Trí quang minh này. Còn như chư Đại Bồ-tát có thể biết tất cả số chúng sinh, biết tất cả số phẩm loại của các pháp, biết số sai biệt của tất cả pháp, biết số tất cả ba đời, biết danh số tất cả chúng sinh, biết danh số tất cả các pháp, biết số tất cả Như Lai, biết danh số tất cả chư Phật, biết số tất cả Bồ-tát, biết danh số nơi tất cả Bồ-tát, thì ta làm sao biết được nói được công đức đó, làm sao hiển thị được công hạnh và cảnh giới đó, làm sao khen được thắng lực đó, nói được niềm vui đó, tuyên được trợ đạo đó, bày được đại nguyện đó, khen được diệu hạnh đó, xiển dương được các Ba-la-mật đó, diễn nói được thanh tịnh đó, phát ra được ánh sáng trí tuệ thù thắng đó.

Này thiện nam! Phương Nam của xứ này có một thành lớn tên là Hải trụ, trong thành ấy có một Ưu-bà-di tên là Cụ Túc. Ông đến đó hỏi Bồ-tát làm thế nào học hạnh Bồ-tát, tu đạo Bồ-tát?

Đồng tử Thiện Tài nghe lời trên đây, cả mình rớn ốc, hoan hỷ vô lượng, được tâm báu tin ưa hy hữu, thành tựu tâm rộng lớn tạo lợi ích cho chúng sinh, đều có thể thấy rõ tất cả chư Phật thứ lớp xuất thế, đều có thể thông đạt pháp luân trí tuệ sâu xa thanh tịnh, đối với tất cả các cõi đều tùy loại hiện thân. Biết rõ cảnh giới ba đời bình đẳng, xuất sinh vô tận biển lớn công đức, phóng ra ánh sáng đại trí tuệ tự tại, mở khóa cửa thành ba cõi.

Đồng tử Thiện Tài đành lễ nơi chân Đồng tử Tự Tại Chủ, đi quanh theo phía bên phải vô lượng vòng, ân cần chiêm ngưỡng, rồi từ tạ ra đi.

Bấy giờ, Đồng tử Thiện Tài quán sát tư duy về lời dạy của Thiện tri thức, cũng như biển lớn nhận nước mưa to không hề chán đủ. Tự nghĩ: lời dạy của Thiện tri thức như mặt trời mùa xuân làm sinh trưởng tất cả gốc mầm pháp lành. Lời dạy của Thiện tri thức như ánh trăng tròn đầy, phàn chiếu đến đâu đều làm cho mát mẻ. Lời dạy của Thiện tri thức như núi Tuyết mùa hạ, có thể làm cho muông thú khỏi nóng khát. Lời dạy của Thiện tri thức như mặt trời chiếu ao nước thơm, làm nở tất cả những hoa sen tâm thiện. Lời dạy của Thiện tri thức như đảo báu lớn, đủ những loại pháp bảo sung mãn nơi tâm. Lời dạy của Thiện tri thức như cây diêm-phù, chứa nhóm tất cả hoa quả phước trí. Lời dạy của Thiện tri thức như đại Long vương, hiển bày diệu dụng tự tại trên hư không. Lời dạy của Thiện tri thức như núi Tu-di, với trời Đao-lợi, vô lượng pháp thiện ở trong đó. Lời dạy của Thiện tri thức dường như Đế Thích, chúng hội vây quanh, không ai che khuất được, có thể hàng phục ngoại đạo và chúng quân ma.

Đồng tử Thiện Tài tư duy như thế và đi lần đến thành Hải trụ, tìm Ưu-bà-di khắp mọi nơi. Khi ấy, mọi người đều bảo: “Này thiện nam! Ưu-bà-di ấy hiện ở trong một căn nhà tại thành này!” Thiện Tài nghe rồi liền đến cửa nhà của Ưu-bà-di ấy, chắp tay đứng đó. Nhà này rất rộng, có nhiều thứ trang nghiêm, tường rào bao bọc toàn bằng những châu báu, bốn phía đều có cửa báu trang nghiêm.

Thiện Tài vào nhà, thấy Ưu-bà-di Cụ Túc ngồi trên tòa báu, trẻ trung xinh đẹp, đoan trang khả ái, mặc y phục trắng, râu tóc, không đeo chuỗi ngọc.

Thân tướng của Ưu-bà-di này oai đức ánh sáng, trừ Phật và Đại Bồ-tát, không ai bằng được.

Trong nhà để mười ức tòa ngồi, hơn cả nhân thiên. Đây đều là do nghiệp lực của Bồ-tát hiện thành.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Trong nhà không có y phục, thức uống ăn và cũng không có tất cả đồ dùng khác. Chỉ trước mặt Ưu-bà-di này để một cái bát nhỏ.

Lại có một vạn đồng nữ vây quanh, dung nghi sắc tướng như Thiên nữ, những diệu bảo trang sức nơi thân, lời nói dịu dàng người nghe đều vui lòng đẹp dạ. Các đồng nữ này thường thân cận hai bên Ưu-bà-di tư duy quán sát, cúi đầu nghiêng mình ứng trực sai khiến. Các đồng nữ này, nơi thân phát ra mùi thơm lan tỏa khắp nơi. Nếu có chúng sinh nào gặp được mùi thơm này thì đều được không thoái chuyển, không tâm sân giận tổn hại, không tâm oán thù, không tâm tham lam ganh ghét, không tâm đua nịnh dối trá, không tâm hiểm độc, không tâm yêu ghét, không tâm giận dữ, không tâm thấp kém, không tâm cao mạn, sinh tâm bình đẳng, khởi tâm đại Từ, phát tâm lợi ích, trụ tâm luật nghi, rời tâm tham cầu, kẻ trông thấy thân các đồng nữ này thì lia mọi tham nhiễm, người nghe tiếng các nữ này thì đều vui mừng hơn hở.

Khi ấy, Thiện Tài thấy Ưu-bà-di rồi, đánh lễ nơi chân Ưu-bà-di, cung kính đi quanh, chắp tay thưa:

–Bạch Thánh giả! Tôi đã phát tâm Vô thượng Bồ-đề nhưng chưa biết Bồ-tát làm thế nào học hạnh Bồ-tát, làm thế nào tu đạo Bồ-tát?

Tôi nghe Thánh giả khéo dạy bảo, xin giảng nói cho.

Ưu-bà-di Cụ Túc nói:

–Này thiện nam! Ta được môn giải thoát nơi Tạng phước đức vô tận của Bồ-tát, có thể ở trong một cái bát nhỏ này, tùy theo ý muốn của tất cả chúng sinh, xuất hiện các thứ uống ăn ngon lành, làm cho họ đều được no đủ cả.

Giả sử có trăm chúng sinh, ngàn chúng sinh, trăm ngàn chúng sinh, ức chúng sinh, trăm ức chúng sinh, ngàn ức chúng sinh, trăm ngàn ức triệu chúng sinh, vô số chúng sinh, giả sử có số chúng sinh nhiều như số vi trần của cõi Diêm-phù-đề, số chúng sinh nhiều như số vi trần của một bốn châu thiên hạ, số chúng sinh nhiều như số vi trần của tiểu thiên thế giới, trung thiên thế giới, đại thiên thế giới, cho đến số chúng sinh nhiều như số vi trần của vô số cõi Phật, giả sử tất cả chúng sinh cùng khắp mười phương thế giới, thì cùng đều tùy sở thích làm cho họ được no đủ cả, mà thức ăn trong bát nhỏ này, không cùng tận, không giảm bớt. Như thức uống ăn này, các thứ thượng vị, các thứ giường tòa, các thứ y phục, các thứ chiếu nệm, các thứ xe cộ, các thứ hoa, các thứ tràng hoa, các thứ hương, các thứ hương xoa, các thứ hương đốt, các thứ hương bột, các thứ ngọc báu, các thứ chuỗi báu, các thứ cờ, các thứ phướn, các thứ lọng, các thứ đồ dùng thượng diệu, tùy ý nơi tất cả chúng sinh thích đều làm cho được đầy đủ cả.

Lại, này thiện nam! Giả sử các Thanh văn, Độc giác trong một thế giới ở phương Đông ăn thức ăn của ta rồi, đều chứng quả Thanh văn, quả Bích-chi-phật, trụ nơi thân tối hậu, như trong một thế giới, trong trăm thế giới, ngàn thế giới, trăm ngàn thế giới, ức thế giới, trăm ức thế giới, ngàn ức thế giới, trăm ngàn ức thế giới, trăm ngàn ức triệu thế giới, số thế giới nhiều như số vi trần của cõi Diêm-phù-đề, số thế giới nhiều như số vi trần của một bốn châu thiên hạ, thế giới nhiều như số vi trần của tiểu thiên cõi nước, trung thiên cõi nước, đại thiên cõi nước, cho đến số thế giới nhiều như số vi trần của vô số cõi Phật, tất cả hàng Thanh văn và Độc giác ăn thực phẩm của ta rồi, cũng đều chứng quả Thanh văn và Bích-chi-phật, trụ nơi thân tối hậu.

Như phương Đông, chín phương kia cũng đều như vậy.

Lại, này thiện nam! Một thế giới ở phương Đông cho đến số thế giới nhiều như số vi trần của vô số cõi Phật có Bồ-tát Nhất sinh bổ xứ ăn thực phẩm của ta rồi, thì đều

ngồi nơi đạo tràng bên cội Bồ-đề, hàng phục quân ma thành Đẳng chánh giác.

Như phương Đông, chín phương kia cũng đều như vậy.

Này thiện nam! Ông có thấy mười ngàn đồng nữ quyến thuộc của ta chăng? Đây là những bậc dẫn đầu, trăm, ngàn, vạn, vô số quyến thuộc như thế, đều cùng ta đồng hạnh, đồng nguyện, đồng thiện căn, đồng một đạo xuất ly, đồng sự hiểu biết thanh tịnh, đồng niệm thanh tịnh, đồng cõi thanh tịnh, đồng giác ngộ vô lượng, đồng được thiện căn, đồng tâm rộng lớn, đồng cảnh nẻo hành hóa, đồng lý, đồng nghĩa, đồng pháp sáng tỏ, đồng sắc tướng thanh tịnh, đồng lực vô lượng, đồng tối tinh tấn, đồng âm chánh pháp, đồng âm tùy loại, đồng âm thanh tịnh bậc nhất, đồng tán dương vô lượng công đức thanh tịnh, đồng nghiệp thanh tịnh, đồng báo thanh tịnh, đồng đại Từ cứu giúp khắp tất cả, đồng đại Bi tạo mọi thành tựu đầy đủ cho chúng sinh, đồng nghiệp thân thanh tịnh tùy duyên tập khởi làm cho người thấy vui mừng, đồng nghiệp khẩu thanh tịnh tùy theo ngôn ngữ thế gian mà ban bố pháp hóa, đồng đến đạo tràng chúng hội của tất cả chư Phật, đồng đến tất cả cõi Phật cúng dường chư Phật, đồng có thể hiện thấy tất cả pháp môn, đồng trụ nơi hạnh địa thanh tịnh của Bồ-tát.

Này thiện nam! Mười ngàn đồng nữ ấy có thể lấy thức ẩm thực thượng vị trong cái bát này, trong khoảng một sát-na, đến khắp mười phương cúng dường tất cả Bồ-tát thân tối hậu, Thanh văn, Độc giác, cho đến bố thí cho các loài naga quỷ đều khiến no đủ.

Mười ngàn đồng nữ ấy đem cái bát này của ta ở trong cõi trời, có thể đầy đủ thực phẩm cõi trời, cho đến ở nhân gian đầy đủ thực phẩm của loài người.

Này thiện nam! Chờ giây lát ông sẽ tự thấy.

Ưu-bà-di Cự Túc nói xong, Thiện Tài thấy vô lượng chúng sinh từ bốn cửa vào nhà. Đại chúng này đều do bản nguyện của Ưu-bà-di mời đến. Khi đại chúng đã đến xong, Ưu-bà-di trải tòa cho ngồi, tùy theo nhu cầu của họ mà cấp thí thức uống ăn đều khiến no đủ cả.

Ưu-bà-di Cự Túc bảo Thiện Tài:

–Này thiện nam! Ta chỉ biết mỗi môn giải thoát Tạng phước đức vô tận này. Còn như công đức của chư Đại Bồ-tát dường như biển lớn sâu rộng vô tận, dường như hư không rộng lớn sâu xa vô tận, dường như hư không rộng lớn vô cùng, dường như châu như ý thỏa mãn nguyện vọng của chúng sinh, như thôn xóm lớn cầu gì cũng được, như núi Tu-di nhóm đủ các báu, như tạng sâu kín thường đặng pháp tài, như đèn sáng phá những tối tăm, như lọng cao che mát chúng sinh, thì ta làm sao biết được, nói hết được hạnh công đức đó.

Này thiện nam! Phương Nam của xứ này có một thành tên là Đại hưng, trong thành có một Cư sĩ tên là Minh Trí. Ông đến đó hỏi: Bồ-tát làm thế nào học hạnh Bồ-tát, tu đạo Bồ-tát?

Đồng tử Thiện Tài đánh lễ nơi chân Ưu-bà-di Cự Túc, đi quanh theo phía bên phải vô lượng vòng, chiêm ngưỡng không chán, rồi rời từ tạ ra đi.

Bấy giờ, Đồng tử Thiện Tài đã được ánh sáng của môn giải thoát Tạng phước đức trang nghiêm vô tận, suy gẫm về biển lớn phước đức đó, quán sát về cảnh giới hư không của phước đức đó, đạt đến khối lượng phước đức đó, lên núi phước đức đó, thấu giữ tạng phước đức đó, vào chỗ thâm diệu của phước đức đó, lội vào ao phước đức đó, làm thanh tịnh xe phước đức đó, thấy kho phước đức đó, vào cửa phước đức đó, đi đường phước đức đó, tu giống phước đức đó.

Thiện Tài đi dần đến thành Đại hưng tìm Cư sĩ Minh Trí khắp mọi nơi. Đối với

Thiện tri thức tâm luôn mong chờ gặp gỡ, dùng Thiện tri thức huân tập tâm mình. Đối với Thiện tri thức chỉ muốn kiên cố, phương tiện tìm thấy Thiện tri thức tâm chẳng thoái chuyển, nguyện được phụng sự chư Thiện tri thức tâm không mỗi mết. Vì biết do dựa nơi Thiện tri thức mà được thành tựu đầy đủ các pháp lành. Vì biết do chỗ dựa nơi Thiện tri thức nên có thể sinh những phước đức. Vì biết do chỗ dựa nơi Thiện tri thức nên có thể thêm lớn công hạnh. Vì biết do chỗ dựa nơi Thiện tri thức nên chẳng do người khác dạy mà tự mình có thể phụng sự tất cả thiện hữu.

Lúc Đồng tử Thiện Tài tư duy như vậy, được thêm lớn thiện căn, thanh tịnh thân tâm, thêm lớn căn tánh, lợi ích gốc đức, tăng thêm đại nguyện, mở rộng đại bi, gần trí Nhất thiết, đủ đạo Phổ hiền, chiếu sáng tất cả chánh pháp của chư Phật, thêm lớn ánh sáng nơi lực của chư Phật.

Khi ấy, Thiện Tài thấy Cư sĩ Minh Trí ngồi nơi tòa trang nghiêm với vô số châu báu, trên đài bảy báu tại ngã tư đường trong thành.

Tòa đó đẹp đẽ, thân tòa bằng ma-ni thanh tịnh, chân tòa bằng kim cang để thanh, dây báu giao xen, trang hoàng với năm trăm diệp bảo, trái y báu cõi trời, dựng cờ phướn cõi trời, giảng lười báu lớn, bày trưng báu lớn, vàng Diêm-phù-đàn làm lọng, báu Tỳ-lưu-ly làm cán, khiến người cảm che. Lông cánh nga vương thanh tịnh sạch đẹp dùng làm quạt. Xông những hương diệp, rải những hoa trời. Hai bên năm trăm tiếng nhạc thường hòa tấu, hay hơn nhạc cõi trời. Chúng sinh nghe tiếng nhạc ấy đều vui mừng. Cư sĩ này có mười ngàn quyến thuộc vây quanh sau trước, hình sắc họ đoan nghiêm, ai cũng ưa nhìn, nghiêm sức với đồ trang nghiêm cõi trời, ở trong nhân thiên là hơn hẳn không gì sánh, đã thành tựu chí nguyện Bồ-tát, cùng với Cư sĩ Minh Trí đồng thiện căn thuở xưa. Tất cả đều đứng hầu tuân lời sai khiến.

Bấy giờ, Đồng tử Thiện Tài đánh lễ nơi chân cư sĩ, đi quanh theo phía bên phải vô lượng vòng, chấp tay đứng thẳng, thưa:

–Bạch Thánh giả! Tôi vì tạo lợi ích cho tất cả chúng sinh, vì làm cho tất cả chúng sinh thoát khỏi những nạn khổ, vì làm cho tất cả chúng sinh được an vui rốt ráo, vì làm cho tất cả chúng sinh ra khỏi biển sinh tử, vì làm cho tất cả chúng sinh đến pháp báu, vì làm cho tất cả chúng sinh không cạn sông ái dục, vì làm cho tất cả chúng sinh khởi đại từ bi, vì làm cho tất cả chúng sinh lìa bỏ ái dục, vì làm cho tất cả chúng sinh khát ngưỡng trí Phật, vì làm cho tất cả chúng sinh ra khỏi đồng hoang sinh tử, vì làm cho tất cả chúng sinh thích công đức của chư Phật, vì làm cho tất cả chúng sinh ra khỏi thành ba cõi, vì làm cho tất cả chúng sinh nhập thành trí Nhất thiết, nên tôi đã phát tâm Vô thượng Bồ-đề, nhưng chưa biết Bồ-tát làm thế nào học hạnh Bồ-tát, tu đạo Bồ-tát, để có thể làm chỗ nương tựa cho tất cả chúng sinh.

Cư sĩ Minh Trí bảo:

–Lành thay! Lành thay! Nay thiện nam! Ông có thể phát được tâm Vô thượng Bồ-đề.

Nay thiện nam! Rất khó có người phát được tâm Vô thượng Bồ-đề. Nếu có thể phát tâm ấy, thì người đó có thể cầu hạnh Bồ-tát, gặp gỡ Thiện tri thức hằng chẳng nhàm chán, gần gũi Thiện tri thức hằng không mết mỗi, cúng dường Thiện tri thức hằng không biếng lười, cung cấp hầu hạ Thiện tri thức chẳng có tâm ưu sầu, tìm cầu Thiện tri thức trọn chẳng thoái chuyển, mến nhớ Thiện tri thức trọn chẳng buông bỏ, phụng sự Thiện tri thức không xao lãng, chiêm ngưỡng Thiện tri thức không lúc nào ngừng nghĩ, thật hành lời dạy của Thiện tri thức chưa từng lười biếng, lãnh hội tâm của Thiện tri

thức không có sai lầm.

Này thiện nam! Ông có thấy chúng hội này của ta chẳng?

Thiện Tài đáp:

–Thưa cư sĩ, có thấy.

Cư sĩ nói:

–Ta đã khiến họ phát tâm Vô thượng Bồ-đề, sinh nơi nhà Như Lai, thêm lớn pháp lành, an trụ vô lượng Ba-la-mật, học mười lực Phật, lia giống thế gian trụ giống Như Lai, bỏ xe sinh tử, chuyển xe pháp luân, diệt ba cõi ác, trụ nơi cõi chánh pháp, có thể cứu giúp tất cả chúng sinh như chư Bồ-tát.

Này thiện nam! Ta được môn giải thoát tùy ý xuất sinh tạng phước đức. Phàm chỗ có nhu cầu đều thỏa mãn cả. Như là y phục, chuỗi báu, voi ngựa, xe cộ, hoa hương, cờ phướn, lọng báu, ẩm thực, thuốc thang, nhà phòng, giường ghế, đèn đuốc, nô tỳ, trâu dê và những người hầu hạ, tất cả những vật dụng như vậy đều đầy đủ mỗi khi có người cần tới, cho đến vì họ giảng nói pháp diệu chân thật.

Này thiện nam! Chờ trong giây lát ông sẽ tự thấy.

Cư sĩ nói xong, có vô lượng chúng sinh từ các phương, các thế giới, các cõi nước, các thành ấp, hình loại khác nhau, ý muốn chẳng đồng, số đông vô biên đều do nguyện lực từ thuở xưa của Bồ-tát mà vân tập đến, tùy chỗ mong muốn mà có sự cầu xin rộng.

Bấy giờ, Cư sĩ Minh Trí biết đại chúng đã đông đủ, thân giữ niệm trong giây lát, ngược nhìn hư không, liền đó, theo chỗ mong muốn của đại chúng mọi đồ cần dùng đều từ trên không rơi xuống, làm cho tất cả đại chúng đều được đầy đủ theo ý muốn.

Sau đó, Cư sĩ lại vì họ thuyết giảng đủ các pháp. Đó là vì những người được món ăn ngon no đủ mà nói những hạnh chứa nhóm phước đức, hạnh lia nghèo cùng, hạnh biết các pháp, hạnh thành tựu món ăn pháp hỷ thiên duyệt, hạnh tu tập đầy đủ các tướng tốt, hạnh tăng trưởng thành tựu khó khuất phục, hạnh có thể khéo thấy rõ món ăn vô thượng, hạnh thành tựu vô tận sức đại oai đức hàng phục ma oán.

Cư sĩ vì những kẻ được thức uống ngon no đủ mà thuyết pháp, làm cho họ lìa bỏ sự mền chấp sinh tử để nhập pháp vị của Phật; vì những người được vị vô thượng mà thuyết pháp, làm cho họ đều được tướng thượng hảo của chư Phật Như Lai; vì những kẻ được xe cộ đầy đủ mà thuyết pháp, làm cho họ đều được ngồi xe Đại thừa; vì những người được y phục đầy đủ mà thuyết pháp, làm cho họ được y phục hổ thẹn thanh tịnh, cho đến được diệu sắc thanh tịnh của Như Lai. Tất cả như thế, cư sĩ đều giúp đỡ đầy đủ hết. Sau đó, tùy theo căn cơ mà thuyết pháp cho họ. Mọi người nghe pháp xong đều trở về bản xứ.

Bấy giờ, Cư sĩ Minh Trí vì Đồng tử Thiện Tài mà hiển bày cảnh giới giải thoát chẳng thể nghĩ bàn của Bồ-tát, rồi bảo:

–Này thiện nam! Ta chỉ biết mỗi môn giải thoát tùy ý xuất sinh tạng phước đức này. Còn như chư Đại Bồ-tát thành tựu tạng báu che khắp tất cả cõi nước nơi mười phương, dùng sức tự tại rải khắp tất cả vật cần dùng, như là rải các thứ báu nhiều màu, các thứ chuỗi báu nhiều màu, các thứ mào báu nhiều màu, các thứ y phục nhiều màu, các thứ âm nhạc nhiều màu, các thứ hoa nhiều màu, các thứ hương nhiều màu, các thứ hương bột nhiều màu, các thứ hương đốt nhiều màu, các thứ lọng báu nhiều màu, các thứ cờ phướn nhiều màu. Rải các thứ như vậy đầy khắp tất cả chỗ ở của chúng sinh và chúng hội đạo tràng của chư Như Lai, hoặc để tạo mọi thành tựu đầy đủ cho tất cả chúng sinh, hoặc để cúng dường tất cả chư Phật, thì ta làm sao biết được, nói hết được

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

những thần lực tự tại của công đức đó.

Này thiện nam! Phương Nam của xứ này, có một thành lớn tên là Sư tử cung, nơi ấy có một Trưởng giả tên là Pháp Bảo Kế. Ông nên đến đó hỏi Bồ-tát làm thế nào học hạnh Bồ-tát, tu đạo Bồ-tát?

Đồng tử Thiện Tài vui mừng hơn hở, cung kính tôn trọng, giữ lễ đệ tử đối với cư sĩ, tự nghĩ:

–Do Cư sĩ này hộ niệm cho ta, khiến ta thấy đạo trí Nhất thiết, chẳng dứt tưởng thương nhớ Thiện tri thức, chẳng hoại tâm tôn trọng Thiện tri thức, thường hay tùy thuận lời dạy của Thiện tri thức, quyết định tin sâu lời nói của Thiện tri thức, hằng phát tâm tôn thờ Thiện tri thức.

Đồng tử Thiện Tài đánh lễ nơi chân Cư sĩ Minh Trí, đi quanh theo phía bên phải vô lượng vòng, ân cần chiêm ngưỡng, rồi từ tạ ra đi.

